

Endavant!

FEDERACIÓ
DEMOCRÀCIA
SOCIALISME

ALTAVEU DELS I LES SOCIALISTES DE CATALUNYA - info@endavant.info - NÚM. 247

SETEMBRE 2015

MIQUEL ICETA:

“Per una Catalunya millor en una Espanya diferent.”

**#VOTA
SOCIALISTA**

20 SETEMBRE 2015

**FESTA DE
LA ROSA**
PINEDA DE GAVÀ

AMB PEDRO SÁNCHEZ
I MIQUEL ICETA

Editorial p. 02

Guia de candidatures p. 03

Solucions reals p. 04

Europa i Federalisme p. 06

10 Raons per votar PSC p. 08

EDITORIAL

#VOTASOCIALISTA

Encarar de forma immediata l'emergència social provocada per la crisi econòmica i accentuada per la gestió de Mariano Rajoy i d'Artur Mas, juntament amb el seu soci Oriol Junqueras. Aquesta és la prioritat dels Socialistes de Catalunya: oferir les solucions reals que ens mereixem els catalans i les catalanes. Propostes serioses i realitzables.

Proposem, entre d'altres: una renda garantida, amb especial atenció a les famílies amb infants a càrrec, per evitar que cap persona estigui sense un mínim d'ingressos; ampliar les beques menjador; crear un fons extraordinari per lluitar contra la pobresa energètica; o fer que des de l'administració es garanteixi que ningú es quedi sense subministraments bàsics.

Hem estat el primer partit a presentar les nostres candidatures senceres i el nostre programa electoral per a unes noves eleccions al Parlament anticipades, les del pròxim 27 de setembre, d'on sortirà una nova majoria parlamentària. Es tracta de decidir si volem que segueixi la majoria que hem tingut fins ara. La nostra oferta política és ben senzilla i clara: volem una Catalunya millor i una Espanya diferent, establint amplis acords, sense trencar la transversalitat del catalanisme, enfortint el nostre autogovern i defensant els nostres interessos, la nostra identitat i el nostre patrimoni. I amb un candidat en el primer lloc de la llista que sí serà el president de tots els catalans i les catalanes en cas de guanyar les eleccions.

Estem convençuts que una Catalunya dividida és incapaç d'avançar. No compartim el projecte independentista. No hi ha sortida a la situació actual que no sigui negociada. Els Socialistes de Catalunya tenim solucions. Votant socialista s'aposta per un canvi de majoria al Parlament, de Govern i de President. La nostra voluntat és assolir acords d'esquerra per aconseguir canviar les prioritats del govern d'Artur Mas. Per això el primer pas és aconseguir el suport de la ciutadania i, a partir d'aquí, construir acords com més progressistes i amplis millor.

Volem una Catalunya capaç d'impulsar la reactivació econòmica i la creació de llocs de treball, de lluitar contra les desigualtats, la pobresa i l'exclusió social. Una Catalunya emprendora i sense retallades. Una Catalunya capaç de negociar un nou acord amb la resta d'Espanya.

I volem una Espanya diferent, federal i progressista, una Espanya que ha començat a virar en les darreres eleccions municipals i autonòmiques, com s'ha posat de relleu amb els canvis al País Valencià, l'Aragó i les Illes i tants altres llocs. Una Espanya diferent en la qual Pedro Sánchez substitueixi Mariano Rajoy al capdavant del Govern. Volem, en definitiva, sortir de l'embolic en què ens han ficat Mas i Rajoy, i tenim solucions per fer-ho. Volem que es reconegui que Catalunya és una nació a la reforma constitucional plantejada pels i les socialistes.

Si considereu que els darrers anys de govern de Mas han estat uns anys perduts, perquè hi ha hagut molt d'embolic, moltes retallades i cap avenç concret, voteu socialista.

Si voleu la reactivació de l'economia i la creació de llocs de treball; defensar l'Estat del Benestar; recuperar el prestigi de la política i cercar un nou acord amb Espanya que ens permeti votar, voteu socialista.

Tenim propostes per sortir de l'embolic de l'immobilisme de Rajoy i l'aventurisme de Mas. Tenim solucions clares, reals i efectives.

Tenim les solucions que ens mereixem els catalans i les catalanes.

Programa electoral i
candidatures del PSC per a les
eleccions al Parlament del 27S

EL NOSTRE CANDIDAT

Miquel Iceta Llorens (Barcelona, 1960) és el candidat a la Presidència de la Generalitat del PSC i primer secretari. Va començar la seva militància política al setembre de l'any 1977.

En la primavera de l'any 1978 va afiliar-se a les Joventuts Socialistes de Catalunya. Va ser membre de la Comissió Executiva del PSC des de 1984 al 2011; la darrera responsabilitat que hi va desenvolupar va ser la de viceprimer secretari i portaveu del partit. Ha estat regidor de l'Ajuntament de Cornellà (1987-1991), director del Departament d'Anàlisi del Gabinet de la Presidència del Govern (1991-1995), sotsdirector d'aquest mateix Gabinet (1995-1996), diputat al Congrés per Barcelona (1996-1999) i diputat al Parlament de Catalunya des de 1999. Va ser membre de la Comissió Executiva Federal del PSOE en el període que va del 37 al 38 Congrés federal del partit. Ara és membre del Comitè Federal del PSOE. Va ser president de la Fundació Rafael Campalans entre els anys 2012 i 2014.

Anàlisi, estratègia, discurs, humor, ironia... En Miquel Iceta va ser un dels cervells de les campanyes de més èxit del socialisme català. Ara n'és el cap de llista a les pròximes eleccions autonòmiques del 27S.

La seva gran experiència i llarga trajectòria fan del candidat dels Socialistes de Catalunya un dels polítics més capacitats per fer-nos sortir de l'embolic en el qual ens han ficat Mas i Rajoy. Sensat, humil i company, Iceta coneix "la cuina" de la política i té moltes receptes i solucions per al conjunt dels catalans i les catalanes.

Hàbil en la negociació, gran ideòleg i bon gestor, Iceta té un dels millors perfils per gestionar els resultats l'endemà del 27S.

Iceta sempre ha estat Iceta i sempre ha estat a disposició del seu-nostre partit.

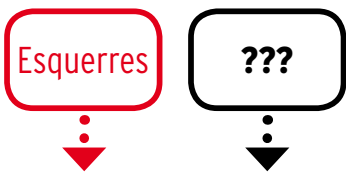
Se'l veu amb les idees clares, animat i amb confiança: alguns dels ingredients que avui trobem a faltar a la política catalana.

Iceta anima els i les socialistes a anar a votar per dir no a l'embolic, no a la independència i no a la divisió. Però, sobretot, vol que confiïm en ell i en la candidatura del PSC per dir sí a una Catalunya millor i a una Espanya diferent. I per dir sí a la reactivació de l'economia i la creació de llocs de treball; a la defensa de l'Estat del Benestar; a la recuperació del prestigi de la política i a un nou acord amb la resta d'Espanya que pugui ser sotmès a referèndum.

GUIA DE CANDIDATURES - PARLAMENT 2015

POSICIONAMENT RESPECTE A LA INDEPENDÈNCIA

SÍ

A favor d'una declaració unilateral d'independència

NI SÍ, NI NO

En contra d'una declaració unilateral d'independència

NO

Catalunya dintre d'una Espanya Federal
Reforma constitucional sotmesa a referèndum

NO

A favor de canviar la relació amb Espanya

Volen continuar igual

Endavant!

www.endavant.info
Edita: Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
Carrer Nicaragua 75-77 - 08029 Barcelona
Imprimeix: Imprintsa · DL: B-764-987
f Endavant · @_Endavant

Director:

Eduard Rivas

Cap de redacció:

Kiko de la Torre

Disseny:

Dep. Disseny del PSC

Consell de Redacció:

Aroa Arauzo, Meritxell Batet, Laia Bonet, Enric Casas, Jordi Font, Pol Gibert, Mònica Lafuente, David Lizoain, Javi Lopez, Joan Francesc Marco, Esther Niubó, Germán Rodríguez, Xavier Sabaté, Francesc Trillas.

Han col·laborat en aquest número:

David Lizoain, Daniel Font, Eva Granados, Miquel Iceta, Raimon Obiols, Francesc Trillas, Lourdes Pablo.

Contacte: info@endavant.info

#TENIMSOLUCIONS

David Lizoain
Daniel Font

@lizoain

Davant una situació excepcional, considerem que la població de Catalunya mereix unes propostes serioses i realitzables. Davant la situació de bloqueig i d'estancament, considerem que toca fugir d'improvisacions i aventures i evitar que es creïn carrerons sense sortida. En el camí cap a l'emancipació no hi caben dreceres.

La funció de la política, i concretament dels partits polítics, és articular respostes a les demandes de les persones. Per aquest motiu hem elaborat un programa concís i clar: per aportar les solucions reals que mereixen els catalans i les catalanes. Al començament de la campanya electoral, vam ser l'únic partit que havia fet públic els seus problemes. Considerem que és un deure davant l'electorat explicar la nostra proposta.

Hem elaborat un programa pensant a curt, mig, i llarg termini. Perquè som una força amb vocació de govern i esperit de transformació. Mitjançant les reformes en cadena, ens podem apropar a una societat que és més lliure i més justa, com ho van demostrar els governs de progrés dels presidents Maragall i Montilla.

A curt termini, la nostra prioritat és respondre a la greu emergència social provocada per la crisi i accentuada per la gestió de Mariano Rajoy i d'Artur Mas, juntament amb el seu soci Oriol Junqueras. Per això proposem tot un seguit d'iniciatives que tindrien un impacte immediat. Per exemple, una renda garantida, amb un enfoc especial a les famílies amb nens a càrrec, per evitar que cap persona estigui sense un mínim d'ingressos. O ampliar les beques menjador, crear un fons extraordinari per lluitar contra la pobresa energètica o fer que des de l'administració es garanteixi que ningú es quedi sense subministraments bàsics.

Des del primer moment, un govern integrat pels socialistes treballaria per protegir el nostre Estat del Benestar i, especialment, per evitar la mercantilització i la privatització de la sanitat pública, perquè amb la salut de les persones, no s'hi juga. Refusem la idea que no hi ha alternativa. La Generalitat s'ha quedat paralizada aquests últims anys. I podria estar intervenint activament per garantir unes condicions de vida dignes a la població.

Lluitarem per evitar que la precarietat i la desigualtat que s'han anat acumulant en els últims anys es vagin consolidant. Per això estem compromesos amb la derogació de la reforma laboral i amb la creació d'un nou estatut dels treballadors, i per una recuperació de la negociació col·lectiva. El nostre model suposa competir mitjançant el valor afegit, no mitjançant una devaluació dels salaris.

“Hem elaborat un programa per aportar les solucions reals que mereixen els catalans i les catalanes”

A mig termini, al llarg del cicle polític que s'inicia amb les eleccions primer a Catalunya i després a Espanya, proposem una solució justa i acordada per a Catalunya mitjançant una reforma constitucional. El pacte i no la unilateralitat és l'única forma d'encaixar les diferents sensibilitats i fer un veritable estat plurinacional, plurilingüe, i federal.

També treballarem per aconseguir un pacte fiscal federal, que vol dir quelcom just i solidari al mateix temps. Només mitjançant una reforma fiscal en profunditat –fent que el sistema sigui més progressista i equiparant els tipus sobre les rendes al capital a les del treball– conjuntament amb una reforma del sistema de finançament autonòmic, podrem garantir la sostenibilitat dels nostres serveis públics a llarg termini. El nostre model, pactat entre tots els actors, seria al mateix temps més transparent i més just, blindant els drets. Sabem que si es parteix des de premisses insolidàries, com fa la dreta, difícilment es poden crear institucions redistributives fortes.

Ens presentem amb un programa que també contempla les noves tendències que estan emergent a la societat i la necessitat d'actualitzar la nostra oferta davant nous reptes.

Apostem per la universalització de l'educació del 0-3, com la millor inversió possible en el futur i com un mecanisme per fer més real la igualtat d'oportunitats. També és una manera de crear la societat més igualitària que desitgem com a partit feminista, perquè facilita l'accés laboral de les dones. Juntament amb una ampliació de les baixes de maternitat i paternitat, és una bona forma d'augmentar la taxa de natalitat.

En el camp universitari, el nostre és un model que assegura que qualsevol alumne que compleixi els requisits acadèmics pugui accedir als estudis, al marge de la seva situació financera. Revisarem les taxes i les beques. També impulsarem una reforma per acabar amb la precarietat dels investigadors i premiar l'excel·lència.

En el camp econòmic, optem per una transició energètica cap a les energies renovables, per guanyar competitivitat però també perquè la lluita contra el canvi climàtic és un deure moral. Un dels nostres eixos prioritaris serà la creació d'una economia més verda i més eficient. A l'àmbit estatal, defensem una reforma energètica que beneficiï als consumidors i que fomenti la competència.

Tot i que aquests comicis són autonòmics, mantenim una mirada oberta al món. El nostre projecte continua essent el d'una Europa social i federal. El socialisme europeu és l'única força capaç d'articular les solucions –socials i federals– que són necessàries davant els reptes de la globalització. En un moment on la temptació d'un replegament nacionalista s'està vivint al voltant del continent de moltes maneres, optem per l'entesa i l'empatia.

Acabem recordant que estem al començament d'un nou cicle polític, que serà determinant per fixar el rumb del nostre país durant les dècades vinents. Necessitem la implicació activa de la militància durant aquesta campanya, però també amb la vista posada al futur congrés del partit, que tindrà lloc l'any vinent. Com sempre, és imprescindible una opció socialista forta.

David Lizoain és economista i secretari d'Estudis i Programes del PSC.
Daniel Font és economista i secretari d'Innovació Política del PSC.

Podem veure el vídeo “Tenim solucions: Ni Mas ni Rajoy. Vota socialista”

BENESTAR

FER FRONT A LES DESIGUALTATS, LA NOSTRA PRIORITAT

Desigualtats de renda, riquesa, informació, formació i oportunitats. El compromís socialista rau en la reducció i progressiva eliminació d'aquestes desigualtats i de les injustícies que prenen forma d'exclusió social, precarietat, inseguretat i incertesa. Els drets no són mercaderies. Els ciutadans i les ciutadanes no poden quedar desprotegits, mereixen una vida digna.

ECONOMIA

L'AUSTERITAT ÉS UNA ELECCIÓ POLÍTICA. HI HA ALTERNATIVA

Compartim les preocupacions davant la crisi econòmica, discrepem en les solucions. Només amb la contenció no ens en sortirem. El creixement econòmic i la creació d'ocupació són prioritaris per iniciar el camí cap a la recuperació. Hi ha alternativa: reformes, reorganització dels recursos i més ingressos.

FEDERALISME

LA CATALUNYA QUE VOLEM

Som fidels als nostres arrels catalanistes i federalistes. El canvi de les relacions entre Catalunya i la resta d'Espanya només és possible pel camí del diàleg, la negociació i el pacte. L'alternativa sensata és un nou acord, un pacte federal ratificat per la ciutadania.

CIUTADANIA

PERSONES, OPORTUNITATS I DRETS. PER UNA VIDA DIGNA

Els ciutadans i les ciutadanes han quedat progressivament desprotegits per les retallades de la despesa i la pèrdua de drets socials i laborals. És temps de reformes per mantenir la qualitat dels serveis públics, però també per protegir la ciutadania, garantir els seus drets i la igualtat d'oportunitats.

GOVERNANÇA

PER LA CIUTADANIA I AMB LA CIUTADANIA: DEMOCRÀCIA I REPRESENTACIÓ

Som socialistes perquè volem construir una societat basada en la realització plena i efectiva dels valors de llibertat, igualtat, fraternitat, justícia social, solidaritat i pau. Volem un govern amb eficàcia i rigor per una Catalunya més lliure, més pròspera i més justa, també dins de la Unió Europea.

Què amaga, President?

Eva Granados
Miquel Iceta

@Eva_Granados · @miqueliceta

Mare de 41 anys, separada i amb dos fills de 16 i 5 anys, amb uns ingressos de 900€ (570 de sou i 330 de pensió d'aliments) fa front a una hipoteca de 510€ mensuals. Li queden 390€ per pagar llum, aigua, aliments, higiene, roba, material escolar, etc. Va sol·licitar beca menjador per al fill petit. La Generalitat li va denegar. Afortunadament l'Ajuntament s'ha fet càrrec de la situació. No és un cas excepcional. A Catalunya la cobertura de beques menjador ha baixat 10 punts els darrers anys, i la inversió en educació s'ha reduït un 17% respecte 2010. No són xifres fredes: moltes escoles i instituts públics han tancat el menjador en els darrers 5 anys per la compactació de la jornada lectiva i per la manca de beques, les associacions de mares i pares ja no reben finançament per activitats extraescolars ni per a llibres de text, la ràtio alumnes/professors s'ha incrementat, i els infants amb necessitats especials han deixat de tenir dret a l'ensenyament inclusiu. Pot ser vol amagar això, President?

I en l'àmbit de l'ocupació, la situació no és millor. Fa mesos que els Serveis Socials municipals es coordinen amb les Àrees Bàsiques de Salut per atendre de manera integral les depressions de les persones aturades de llarga durada, sobretot homes que es senten fracassats perquè han estat exclosos del sistema productiu i han deixat de respondre al model de masculinitat que el

sistema els hi té assignat. I no només això, a l'actualitat el Servei d'Ocupació de Catalunya no garanteix la igualtat de drets per a tots i totes les aturades perquè hi ha oficines que amb prou feina disposen de professionals per atendre a la ciutadania. Ens pot explicar, President, com millorarem la inserció laboral de les persones aturades sense una atenció de qualitat? I no ens vingui amb la mateixa resposta de sempre... Madrid, Madrid, Madrid... Li recordem que van ser vostès els que van donar suport a la reforma laboral del PP, li recordem que són vostès els que no persegueixen prou l'explotació laboral i el frau en la contractació; li recordem també, President, que a Catalunya 6 de cada 10 aturats ho són de llarga durada, que 519.800 persones no perceben subsidi o prestació per desocupació, que 124.100 llars catalanes (l'equivalent a la ciutat de Mataró), no tenen cap tipus d'ingrés, que a Catalunya hi ha 180.000 llocs de treball menys que fa 5 anys... Pot ser és això el que tracta d'amagar, President?

Prefereix que ens centrem en l'atenció a la dependència? Famílies amb persones dependents que davant el deteriorament ràpid i la necessitat de cura les 24 hores del dia es troben desprotegides, angoixades, i quan s'adrecen a l'administració competent, la Generalitat, la porta està tancada... Efectivament, la resposta del seu Govern, President, és

“A Catalunya la cobertura de beques menjador ha baixat 10 punts els darrers anys, i la inversió en educació s'ha reduït un 17% respecte 2010”

“El Govern Mas i els seus socis de govern, primer el Partit Popular i després Esquerra Republicana, no han portat a terme cap mesura de política econòmica rellevant que permetés un canvi o una millora estructural en les mancances del nostre model econòmic”

incrementar les llistes d'espera, tancar l'accés a les residències concertades, rebaixar les prestacions i els serveis... Al darrer any s'han atès 13.000 persones menys! Això no hauria de passar a la Catalunya de 2015. L'Associació de Directors i Gerents de Serveis Socials en el seu darrer informe situa Catalunya com la tercera comunitat autònoma per la cua en increment de persones ateses, especialment entre els més dependents, els que més necessitats tenen.

I de gestió econòmica? Què ens pot explicar? Privatitzacions i vendes patrimonials ruïnoses per a la ciutadania, com la d'Aiguës Ter Llobregat, que ha estat anul·lada pel Tribunal Superior de Justícia després d'anys de litigis i que pot costar-nos als i les catalanes més de 320 milions d'euros; els túnels del Cadí i Vallvidrera venuts a un fons d'inversió que en només dos anys ha guanyat gairebé 87 milions d'euros, per posar només dos exemples. Una política econòmica que s'ha basat en una mala aplicació del principi d'austeritat, sense cap tipus de sensibilitat envers els més febles però amb tota la delicadesa del món envers certs sectors empresarials. El “govern dels millors” i “business friendly”

ha acabat sent el govern que fa els millors negocis amb els amics. El balanç de la gestió realitzada ens mostra el que volien dir aquelles grans màximes de l'aplicació dels principis neoliberalistes sobre el paper fonamentalista del mercat i les seves regles en el model d'organització de la nostra societat. Així, aquest govern ha aconseguit, d'acord amb aquests principis, deixar el volum d'inversió en mínims històrics, retallar de manera desorbitada en serveis socials, i augmentar de manera vertiginosa el nombre de persones en situació de pobresa. A tot això, també cal afegir la nul·la eficàcia de les mesures reformadores del sector públic, la duplicació del volum total del deute i l'augment de la pressió fiscal a través d'impostos i taxes. Però vostè tampoc vol parlar d'això, President...

El Govern Mas i els seus socis de govern, primer el Partit Popular i després Esquerra Republicana, no han portat a terme cap mesura de política econòmica rellevant que permetés un canvi o una millora estructural en les mancances del nostre model econòmic. La vida parlamentària i legislativa en aquests quatre anys ha estat intoxicada en tot moment pel discurs sobiranista primer i inde-

Artur Mas és el primer president que no ha millorat el finançament de la Generalitat.

pendentista després. El que vostè amaga, President és la seva gestió o, més ben dit, la seva mala gestió; amaga al seu partit, i s'amaga vostè al número 4 de la seva renovada coalició electoral amb domicili social a la seu embargada pel Cas Palau. El balanç del seu mandat el situa com el pitjor president que ha tingut Catalunya. Més enllà de la retòrica i de l'èpica, serà recordat per ser irrelevant en matèria econòmica, i per haver actuat amb una alta insensibilitat social. La seva gestió pública ha estat incompetent. Tampoc ha millorat l'autogovern. Ni pacte fiscal, ni consulta decisiva, cap nova inversió, cap nou projecte, cap nova competència i ni tan sols cap revisió del model de finançament. L'entenc, President. Amb aquest balanç el millor que creu que pot fer és amagar-se, no donar cap explicació. Posar-se darrera dics de contenció i homes i dones de palla. Però sap què passa, President? Que, com tantes vegades als darrers anys, el que vostè vol no és ni el que necessiten els catalans. Així que, doni la cara i les explicacions que ens ha furat.

Eva Granados és la número 2 de la candidatura socialista a les eleccions al Parlament de Catalunya.
Miquel Iceta és el candidat socialista a la Presidència de la Generalitat.

Podeu llegir el balanç dels 5 anys d'oposició del Grup Parlamentari Socialista als Governos de Mas

Grècia i el dret a decidir a Europa

Raimon Obiols

@robiols

L'acumulació de gravíssims problemes actuals a Europa –des de la crisi grega fins a la tragèdia dels refugiats i de les migracions massives, amb el teló de fons de l'augment de desigualtats, el sofriment social i la inseguretats– no ens haurien de fer perdre de vista que el repte més greu que la UE té al davant és el de dotar-se dels instruments necessaris per a fer front a aquests problemes.

No ens enganyem: actualment no els té. Es van posant pedaços, i les decisions –o la manca de decisions– es produeixen en la obscuritat.

El conjunt de contradiccions i febleses actuals de la UE s'intenta amagar sovint amb el formalisme d'unes normes, que unes vegades s'estiren i altres s'arronsen, i que en realitat oculten el joc d'hegemonies que hi ha al darrere. La crisi grega ha fet palesa aquesta situació. Ha mostrat, d'una banda, la força, no subjectada al control democràtic, de poders econòmics i financers que ultrapassen els límits dels Estats. I, de l'altra, ha posat a plena llum la rigidesa i les contradiccions de la UE en el seu estat actual, on Alemanya exerceix un poder a penes contestat. També ha mostrat que aquest domini s'exerceix sovint en benefici propi: resulta sarcàstic, en aquest sentit, que els 14 aeroports grecs que un govern Tsipras contra les cordes ha privatitzat, hagin passat a mans d'una societat (pública) alemanya.

Un assistent a una reunió de la CDU ha posat aquestes paraules en boca

d'unes institucions europees que semblen exclusivament orientades a respondre a interessos de part, i a anar posant pedaços en el dia a dia?

Aquesta situació de fons és perillosa, perquè a més de l'acumulació de problemes interns i externs d'una gravetat extrema, cada vegada hi ha més gent a Europa que es planteja amb cruessa unes preguntes essencials: Qui pesa més en les nostres democràcies, el diner o la gent? Què significa avui a Europa la sobirania dels pobles?

La crisi grega ens mostra que el dret a decidir és avui un problema d'àmbit europeu. La qüestió cabdal rau en el fet que, si volem guanyar sobirania, hem de resoldre el problema crucial de la cessió legal i consensuada de sobirania per part d'unes institucions i instruments desbordats progressivament per la història. Aquest és el nus de la qüestió, em sembla: pactar sobirania si volem tenir una sobirania veritable.

No és possible prefigurar com es descabdellará aquesta crisi. No és imaginable la continuació del "statu quo" actual si no és al preu d'una exacerbació creixent dels problemes. Hi ha el perill d'involucions nacionalistes, xenòfobes i autoritàries i es verificaran probablement processos de "revolució passiva", d'adaptacions i reformes, en funció de les noves correlacions de força que es vagin produint.

Una cosa, en tot cas, és certa: s'està obrint la possibilitat real i la necessitat imperiosa d'un salt endavant, amb força, de la política europeista i progressista. L'horitzó, la "utopia necessària" és la federalització d'Europa, amb sobirania compartides, i per tant veritables. El repte històric és imposar-se i derrotar democràticament l'actual "refeudalització" dels poders que la crisi grega mostra amb tota la seva cruessa.

Raimon Obiols va ser diputat al Parlament Europeu (1999-2014).

Francesc Trillas és professor de la UAB i coordinador del llibre "Economia d'una Espanya plurinacional". Membre de l'Executiva de la Fundació Campalans.

“La utopia necessària és la federalització d'Europa, amb sobirania compartides, i per tant veritables”

En aquest sentit, el cas de Grècia ha representat una extraordinària lliçó de coses. Un Estat teòricament sobirà, amb un govern responent a un mandat democràtic del poble (referèndum inclòs), aculat contra les cordes i obligat a acceptar les coses que havia justament denunciat (i que justament li havien proporcionat la majoria electoral). Una "transformació estupefaent", s'ha permès ironitzar Wolfgang Schäuble...

Però el final d'aquesta història grega i europea no està escrit. De moment hem assistit, com ha escrit Biagio de Giovanni, a "una confrontació explícita entre la sobirania de les regles i la sobirania política; per primera vegada s'ha posat damunt la taula que Europa haurà d'afrontar, tard o d'hora, una discontinuïtat, si no vol morir: i el tema de la sobirania està en el centre".

Per primera vegada a la UE, afegeix de Giovanni, "s'ha lliurat una batalla política no amagada darrere els formulismes d'una diplomàcia que diu i no diu, i que al final sembla estar d'acord en tot". Cal reconèixer aquest mèrit a Tsipras: el pas de la diplomàcia de Brussel·les (on un "sí" acostuma a ser un "potser", i un "potser" acostuma a ser un "no") a una política on les coses esdevenen més clares, i en aquest cas ho han sigut molt.

d'Angela Merkel: "Syriza havia declarat la guerra al Pacte d'estabilitat, però no vam cedir i vam posar damunt la taula la qüestió de la sortida d'Atenes de l'euro. Però després vam tenir en compte què hauria passat a Grècia i a Europa, en mig d'una greu onada migratòria i de les amenaces de l'Estat islàmic". Textuals o no, aquestes paraules de la cancellera reflecteixen fidelment, em sembla, el capteniment de Berlín, a la vegada rígid en el domini de l'euro i l'economia, i passiu i vacil·lant en tots els altres afers.

Fa pocs dies, Romano Prodi, que fou president de la Comissió Europea, s'ha despatxat a gust sobre aquesta situació: "Cap dels grans problemes ha estat afrontat amb esperit europeu: ni Grècia ni la immigració. S'han deixat explotar".

"No vull agitar fantasmes", ha afegit, "i entenc que, rere l'excés de poder alemany, hi ha també la profunda crisi dels altres". Els líders actuals de la UE, afirma Prodi, són simplement "baromètrics" i "sense cap excepció: amb visió curta, dominats per les enquestes, incapaces de projectar i raonar sobre el futur". La conclusió és aquesta: "Europa està morint d'inanició".

Qui pot estranyar-se pel fet que una part creixent de les opinions públiques reaccionin davant el descrèdit

Dos federalismes en un: fes-los possibles

Francesc Trillas

Espanya i Europa estan des de fa dècades en un camí federal. Aquests camins parteixen de punts molt diferents: el punt de partença en el cas espanyol és una dictadura centralitzada, mentre que el punt de partença en el cas europeu és una organització intergovernamental d'estats democràtics sobirans. Però el punt d'arribada és el mateix: una arquitectura institucional democràtica on tots els nivells de govern rellevants responguin directament davant de la ciutadania, amb competències i finançament clars, amb una solució a cada problema adequada al seu abast geogràfic, sense que ningú tingui el monopoli de la sobirania.

És com s'organitzen ja la major part dels ciutadans que viuen en democràcia al món, al Canadà, als Estats Units, Alemanya, Suïssa, Austràlia, Índia, Sud-àfrica, Brasil... És la forma de govern que permet combinar millor solidaritat i diversitat, eficiència i equitat, en un context de solidaritat, pau i respecte.

Tant a Espanya com a Europa els falten encara elements importants per assolir la màxima nota federal, i per això és necessari com a mínim impulsar una reforma constitucional a Espanya (que reconegui les singularitats nacionals, que clarifiqui competències, que millori el finançament, que converteixi el Senat en una cambra territorial), i una major integració democràtica a Europa que culmini amb una modificació dels tractats. Els Estats Units van trigar moltes dècades a passar d'una confederació a una federació, però ho van fer. És possible que nosaltres no tinguem tant de temps, perquè els problemes d'Europa i la humanitat no poden esperar, i per això és necessari avançar més ràpid que el que hem fet fins ara. Però la fletxa del temps va en aquesta direcció.

La primera Convenció Federalista (més informació a <http://www.fcampalans.cat/>) que se celebrarà a Barcelona el 18 de setembre, impulsada per la Fundació Rafael Campalans, aprofundirà en aquestes qüestions, amb la presència d'alguns dels principals experts espanyols i europeus, i amb l'aval de la Fundació Ebert, el think tank més important de pensament socialdemòcrata a Europa. Es tracta de consolidar un fòrum anual de trobada a Barcelona dels principals

experts i persones compromeses amb el federalisme en l'àmbit internacional, i que entre trobada i trobada estiguin connectats per un nou Observatori del Federalisme.

El federalisme no és una "qüestió territorial", sinó que és un prerrequisit fonamental per regenerar la democràcia i per impulsar polítiques d'igualtat adaptades a una economia interconnectada. L'estat-nació ha quedat obsolet i no serveix per resoldre els grans problemes de la humanitat. No té cap sentit dir que es volen resoldre els grans problemes socials i declarar-se agnòstic respecte a com organitzar les sobirania. Es tracta de fer-ho combinant el principi de subsidiarietat amb el respecte a les diferències. Pel principi de subsidiarietat, allò que es pugui resoldre en un nivell de govern més proper als ciutadans, no s'ha de resoldre a nivells superiors. El respecte a les diferències implica fer de la diversitat una riquesa. Per exemple, al Canadà i a Suïssa, tots els idiomes són oficials en el nivell federal, i els principals funcionaris (no tota la població) tenen l'obligació de conèixer dos d'aquests idiomes.

Vivim en un món on la majoria de persones tenim identitats diverses i complexes. Els nostres territoris, per petits que siguin, són plurals. Tenim plantejats grans reptes derivats de migracions, seguretat, canvi climàtic, desigualtats, frau fiscal... Algú es creu que amb els vells conceptes nacionalistes es poden resoldre aquestes qüestions? Les comunitats amb una tradició d'apertura al món i cosmopolitisme, com Catalunya, tenen totes les de guanyar en aquest món federal i interconnectat, si saben jugar les seves cartes de forma solidària i amb els braços oberts, cooperant amb amics i aliats.

Totes les federacions admeten ritmes diversos i diferents velocitats (ja passa a les federacions en construcció que són Espanya i Europa), però les possibles asimetries competencials no han d'anar en perjudici de la igualtat, del principi que tots els ciutadans tenen els mateixos drets i oportunitats.

El vent bufa en aquesta direcció, però també hi ha obstacles, els d'aquells que prefereixen el "nosaltres sols", o els que prefereixen la uniformitat i tenen por a la diversitat. Per això cal la implicació de tothom, cal donar una empenta al federalisme. Una iniciativa molt interessant per ajudar-hi és el documental que impulsa Federalistes d'Esquerres, dirigit pel cineasta Albert Solé, que només serà possible amb la contribució econòmica del màxim nombre de persones. Aquí trobareu tota la informació necessària per fer-lo possible: <http://federalistesdesquerres.org/>.

MANIFEST SOCIALISTA · ONZE DE SETEMBRE DE 2015

“Catalans, no ens dividim!”

Un any més, aquest Onze de setembre els ciutadans de Catalunya celebrarem la nostra festa nacional amb la voluntat de construir una Catalunya més lliure i plena, més justa i solidària, més honesta i lliure de corrupció, i especialment atenta al benestar de tots i cadascun dels seus ciutadans i ciutadanes. Però aquest propòsit urgent i necessari, que en els darrers anys ha avançat amb més o menys dificultats tindrà una rellevància especial a causa de la convocatòria d'eleccions anticipades al Parlament de Catalunya i els termes en què les forces de govern les han plantejat. El que està en joc és molt i volem cridar tots els catalans i catalanes a reflexionar-hi.

Des del seu naixement la força del catalanisme com a corrent polític ha estat la seva capacitat de representar la nació sencera més enllà dels sentiments d'identitat individuals i de la intensitat d'aquests. Aquesta capacitat inclusiva té un doble valor, d'una banda inutilitza qualsevol intent intern de dissolució i d'altra ha permès l'establiment d'un ampli consens social entorn de qüestions cabdals de la construcció nacional: l'autonomia política i el règim estatutari, la llengua, l'educació i la cultura, la cohesió social.

Tanmateix, la convocatòria d'aquestes noves eleccions anticipades suposa la culminació d'una deriva començada en els darrers anys que vol situar el centre de gravitació del catalanisme en un altre lloc. Una part del catalanisme ha renunciat a representar la nació en la seva completitud i d'això n'ha resultat una fractura que, amb independència de les mides dels blocs resultants, debilita Catalunya tot i abocant-la perillosament a una política de fronts. Nosaltres afirmem que l'única força de Catalunya està en la unitat, en l'amplitud que el moviment catalanista aconsegueixi abraçar.

Certament, el que passa no és casual. En aquets darrers anys les polítiques del Partit Popular, tant al govern com a la oposició, han mostrat una agressivitat contra Catalunya desconeguda des de la restauració de l'autonomia. Han buscat deliberadament debilitar Catalunya, atacar la seva llengua i impossibilitar l'aplicació de l'Estatut votat pels catalans i les catalanes.

Tanmateix, i malgrat aquests greuges, el PSC no pot participar en una estratègia, que amb independència del resultat en les properes eleccions, sols afebleix el projecte nacional conduint-lo a un carreró sense sortida.

No hi ha sortida als problemes dels catalans i de Catalunya sense un nou marc d'acords amb la resta dels pobles d'Espanya. Probablement és un camí difícil, però hem viscut circumstàncies

molt pitjors en les quals la determinació de molts ciutadans han permès reeixir. Hem de confiar en la nostra força, al capdavant és l'únic camí possible, democràtic i que permet conservar la nostra unitat. No hi ha ingenuïtat en aquesta convicció, ni encara menys quietisme o conservadorisme, és la ressonància de les veus i l'acció dels patriotes que ens han precedit. En el moment que la possibilitat d'un nou pacte constitucional s'obri, caldrà recuperar la unitat catalana per mantenir dins del consens catalanista la immensa majoria del nostre poble, també aquells sectors que per raons identitàries o polítiques mostren una posició més freda davant la qüestió nacional, i sols així tindrem la força necessària per avançar.

La nostra posició és federalista. Som federalistes espanyols i federalistes europeus, perquè creiem en la col·laboració entre els pobles i no en la confrontació i la competència destructiva. L'experiència europea dels darrers segles és prou eloqüent. Estem convençuts que si Catalunya va perdre les seves llibertats nacionals ara fa tres-cents anys en el marc d'una guerra europea i espanyola en la època de la supremacia de la raó d'Estat, en els moments actuals on es fa necessari imposar la raó de la ciutadania expressada democràticament, sols l'èxit del procés de construcció europeu, en el que una nova Espanya democràtica i reconciliada amb el seu caràcter plurinacional tingui un paper actiu, seran garantia completa de les nostres llibertats nacionals i civils, és a dir de les llibertats dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya en tant que catalans i europeus.

El federalisme no sols no és una quimera sinó l'única sortida democràtica als greus problemes que avui enfronta Catalunya com tot el continent. No hi ha cap dreuera que no sigui una pura il·lusió, Catalunya sols superarà la crisi econòmica i social, i trobarà un espai definitiu de reconeixement nacional en el marc d'una Espanya i una Europa federals per les que cal treballar avui més que mai.

Ciutadans i ciutadanes de Catalunya, celebrem la nostra festa nacional entorn a la senyera i el nostre himne. Reflexionem en aquesta hora difícil sobre els camins que tenim davant, i evitem la divisió que ens pot afeblir.

Afirmem, avui més que mai, el nostre patriotisme en la fermesa de les nostres conviccions i en l'amplitud d'un sentiment compartit per tots els integrants de la nació que és necessari preservar.

Visca Catalunya!!

CONVENCIÓ FEDERALISTA

Barcelona, 18 de setembre de 2015

Fundació
Rafael Campalans

10 Razones para votar Socialista

1. Porque quieres que alguien haga algo para solucionar el drama de las más de 230.000 personas en Catalunya que están en riesgo de pobreza.
2. Porque crees que es inaceptable que se recorten prestaciones sociales mientras CiU y ERC han rebajado impuestos a los que más tienen.
3. Porque te indigna que cada verano se reduzcan las camas en los hospitales.
4. Porque ya es hora de que la Generalitat actúe y recupere los más de 200.000 puestos de trabajo que se han perdido en Catalunya desde que gobierna Artur Mas.
5. Porque quieres que se impida que con dinero público se financie a escuelas privadas que segregan al alumnado según el sexo.
6. Porque consideras indignante que la Generalitat haya suprimido el comedor gratuito en los centros escolares y ya no garantice una comida al día a todos los alumnos.
7. Porque has visto que la reforma laboral que ha implantado el PP, con el apoyo de CiU, ha pisoteado los derechos de los trabajadores y quieres que se suprima.
8. Porque si ganan los que quieren la independencia nos pueden hacer salir de España y de Europa.
9. Porque crees que el inmovilismo de Rajoy y el aventurismo independentista de Mas nos han metido a todos en un lío del que sólo se puede salir con soluciones acordadas y nunca con amenazas ni saltándose la ley.
10. Porque sólo los y las socialistas proponemos soluciones concretas y de progreso real para hacer una Catalunya mejor en una España diferente.

PSC

